
זכרון יהודה

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף זצ"ל

אייר ה'תשע"ט

עניין נישואין

"ואהבת לרעך כמוך"- אהבה מובנה רצון, חסד, הבנה.

"ויאמר ה' לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו".

"ויבן ה' אלוקים את הצלע"- בינה יתרה ניתנה באשה יותר מבאיש.

נשים דעתן קלות- להבין מושכל ראשון ואינן מסוגלות לחדור לעומק ולשורש הדבר המסתעף.

"ויביאה אל האדם"- קישטה ככלה.

"ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת"- אדם הראשון חיזר על כל החיות והבהמות והעופות וקרא להן שמות לפי תכונותיהן ולא נתקררה דעתו עד שה' הפריד ממנו את חוה שהיתה דבוקה בצדו והעמידה כנגדו שתהא עזר לו.

לכן אמר: "על כן יעזב איש אביו ואת אמו ודבק באשתו" ולא באשה אחרת- "והיו לבשר אחד"- יחזרו להיות דבוקים בנפשותיהם כמו שהיו לפני שה' הפריד ביניהם.

הנישואין משלימים את הזוג ומאחדים אותו ליצירה הרמונית אחת, ליחידה אחת בלי פירוד כלל.

"בא אל פרעה"

פרשתנו פותחת במילים "בא אל פרעה". וזה תימה; היה עליו לומר; לך אל פרעה? אלא ששכינת ה' הולכת עמו.

"כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו" בגלל 3 מטרות; א. "למען שיתי אותותי אלה בקרב". ב. "ולמען תספר באזני בנך ובן בנך". ג. "וידעתם כי אני ה'".

כל 10 המכות באו למטרה עיקרית אחת, לידע ולהודיע לישראל ולמצרים ולכל עמי העולם כי ה' בורא העולם שולט בו שליטה מוחלטת ומנהיג אותו, לכן המכות נעשו בו ב-10 אופנים שונים ובסוגי בריאה שונים, בדומם, בצומח, בחי ובמדבר, שהם 4 סוגי הנבראים. וכן באש, ברוח, במים ובעפר שהם 4 יסודות הבריאה.

הכבדת לבו של פרעה וחיזוקו על ידי ה' פירושו; שה' נתן לו ולעבדיו כח לסבול את קושי המכות על מנת שה' יראה את כוחו וגבורתו בעולם, שהוא שליט עליון על הכל ואין זולתו. ושכל האלילות שהיתה קיימת בעולם תתבטל על ידי שיראו שהיא הבל ואין בה מועיל. ולכן משה חוזר ואומר מפי ה' לפרעה: "למען תדע כי אין כה' אלוקינו"; "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ".

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

ועוד המכות באו ללמד לקח לעם ישראל מה עונשה של אומה שמורדת בה', כפי שנאמר: "כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאיך". ה' מקדים רפואה למכה. וכי היו במצרים מחלות? מכות היו!

ביחזקאל נאמר: "הכיתה אותם ולא חלו", כלומר; קיבלו מכות ולא הזדעזעו, מכאן שהמילה מחלה פירושה; הזדעזעות, כשהאדם מקבל מכה עליו להזדעזע ולשוב בתשובה שלמה. ולכן ה' אומר לישראל: אם ישמעו בקולו וישמרו מצוותיו ותורתו, לא יזעזע אותם ע"י מכות כמו במצרים (משל הקוף והנפח של יהודה ירימו).

במדרש תנחומא נאמר; כי 10 המכות באו על המצרים מדה כנגד מדה, במה ששעבדו את בני ובנות ישראל, הם הוכו ע"י ה'.

הרמב"ן מבאר את הפסוקים שנראים כחוזרים על עצמם בדרך נפלאה, והנה דבריו; הכתובים הללו שנאמרו במופתים והם:

א. "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ" - בא להורות על השגחתו יתברך בעולם השפל ולא עזב הארץ למקרים, אלא הכל מכוון בהשגחתו יתברך.

ב. "למען תדע כי לה' הארץ" - בא להורות על חידוש העולם שה' ברא אותו יש מאין ואינו קדום כפי שהכופרים סוברים שהאדם התפתח מהקוף והעולם קיים מליוני שנים עפ"ל.

ג. "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ" - בא להורות שהוא שליט בכל העולמות כולם ובידו היכולת והכח לעשות בעולמו כרצונו ואין מי יעכב בעדו או יאמר לו מה תעשה ומה תפעל.

אם כן, האותות והמופתים הגדולים הם עדים נאמנים באמונת הבורא ב"ה ובתורה כולה שבכתב ושבעל פה. ובעבור שה' לא יעשה בכל דור את ומופת לעיני כל רשע או כופר כדי שיאמין שה' שליט בעולמו, לכן ציווה אותנו ה' שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו במצרים ונספר תמיד לבנינו ולבני בנינו ונעשה הרבה מצוות שיש מהם זכרון ליציאת מצרים, כגון; מזוזה, תפילין, סוכה, קריאת שמע, פסח, מצה ועוד. ככתוב: "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיורך", שלא יהיה פתחון פה לכופרים להכחיש אמונת ה'.

וכוונת המצוות שנאמין באלוקינו ונודה לו שהוא בראנו ומחיינו ומקיימנו תמיד. הרמב"ן מדגיש; מן הניסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בניסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד, אלא, אם יעשה המצוות, יצליחנו שכרו. ואם יעבור על המצוות, יכריתנו עונשו- והכל בגזירת עליון.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

פרשת אמור

בפרשת השבוע אמור נאמר: "ונקדשתי בתוך בני ישראל כי אני ה' מקדשכם ולא תחללו את שם קדשי".

על כל יהודי מוטלת החובה לקדש שם שמים בכל פעולותיו, בדיבור ובמעשה, בכל ימי חייו, עליו להראות כי הוא בנו של מלך... בחינוך ילדיו, בהשקפתו, ביחסו לזולתו, וכיוצא.

הגמרא במסכת תענית מוסרת לנו תיאור חי על שני אחים שנהרגו בלוד ע"י קיסר רומי טריינוס ושמום פפוס ולוליינוס. בקרבת שכונת היהודים נמצאה בת המלך הרוגה. המלך גזר על היהודים שיגלו את הרוצח ואם לא יגזור מיתה ח"ו על כולם. שני האחים הלכו לממלך ומסרו שהם הרגוה, על מנת להציל את כל היהודים מגזירת מוות. מסרו את נפשותיהם על קידוש ה' ונקראו קדושי לוד שעליהם הגמרא אומרת שזכו למקום גבוה בגן עדן שאין כל אדם יכול לעמוד במחיצתם.

ומה אלו שקידשו את ה' פעם אחת על ידי מסירת נפשם, המקדש את ה' יום יום מחייו ועומד בפרץ נגד כל המלעיזים והמלעיגים על תורת ה', נקרא מקדש ה' בחייו בכל יום. וזה נסיון גדול יותר.

ותורת חסד על לשונה

דודתי בדרה ז"ל קידשה את ה' בחייה יום יום, בצניעותה, בחסד שעשתה עם הבריות, הדאגה והמסירות לזולתה ללא גבול, השתתפה בצער כל אחד ושמחה בשמחת כל אחד. ביטאה בפועל את צערה והן את שמחתה כאילו היו צער או שמחה שלה, דאגה לחינוך ילדיה עפ"י דעת תורה.

היתה רעיה נאמנה לבעלה שמואל ז"ל שסעדה אותו בכל כוחה, אהבה לשמוע דברי תורה והשתוקקה לכל דבר שבקדושה. בשנותיה האחרונות סבלה יסורים והלכה לעולמה מתוך יסורים. יהא זכרה ברוך ותנצב"ה, עד יקיצו וירננו שוכני עפר.

ספירת העומר

מהי מטרת מצות ספירת העומר? מהי מסמלת?

זוהי מצוה שמברכים עליה 49 פעמים, משך 49 ימים ולילות. מטרתה לבנות צורת היהודי, שיהא מוכן לקבלת התורה בחג השבועות יום מתן תורה.

היהודי מקיים משך 49 הימים, 49 שערי בינה שדרכם הוא נכנס בכל יום לשער נוסף, עד שביום החמישים הוא נכנס לשער החמישים הוא שער הדעת, אז הוא כבר מוכן לקבלת התורה.

הדבר רמוז בפסוק שבו נאמר בעת יציאת ישראל ממצרים: "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה". כלומר; לאחר שיצא עם ישראל מן לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

המיצרים, מכל הפורענות והצרות, "תעבדון", "ן" נוספת שמרמזת על שער החמישים שבא לאחר ספירת הכנה של 49 ימים.

לפני ספירת העומר מקריבים מנחה סולת שעורים, לאחר ספירת העומר, מיום החמישים, מקריבים מנחה סולת מחיטים, לומר לנו; שלפני קבלת התורה דומה היהודי לבהמה, לאחר קבלת התורה הריהו עולה לדרגת האדם השלם.

בהר-ר"ת- בתורת ה' ר'צה.

בחוקותי- ר"ת- ב'כל ח'יך ו'ימך ק'יים ו'למד ת'ורת ה'. כדברי חז"ל- שתהיו עמלים בתורה.

שמיטה בהר סיני

ידועה השאלה המפורסמת; מה עניין שמיטה להר סיני? מדוע רק במצות שמיטה נאמר שניתנה בהר סיני, והלא כל מצוות התורה ניתנו למשה רבנו בהר סיני?

מבאר הבן איש חי; ללמדנו בא שכמו שהר סיני שהיה שפל מכל ההרים וזה היה חסרון לגביו, דבר זה הפך ליתרון שדוקא עליו ניתנה התורה, כך בדיוק השביתה מעבודת הקרקע בשמיטה היא חסרון ודוקא חסרון זה הביא לברכת שמים ל-3 שנים, ששית שביעית ושמינית, ככתוב: "וצוית את ברכתי לכם בשנה השישית". והברכה חלה כבר בשנה השישית היות ועדיין השדות מלאות יבולים ויש לברכה על מה לחול.

ב' חוקות

"אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם".

מסביר הבן איש חי; כי מדובר בפסוק במצוות המילה והתפילין שבהם נאמר חוק- חוקה. במילה נאמר: "ויעמידה ליעקב לחוק לישראל ברית עולם". ובתפילין נאמר: "ושמרת את החוקה הזאת". לכן, אם בחוקותי תלכו- אם תקיימו מצוות מילה ותפילין כהלכתם, אז תזכו להישמר מיצר הרע ויהא לכם עזר וסיוע מהשמים לקיים את כל התורה והמצוות. "בחוקותי" = ב' שני חוקות.

שתהיו עמלים בתורה

"אם בחוקותי תלכו"- שתהיו עמלים בתורה. נשאלת השאלה; מדוע חז"ל ביארו זאת על עמלות בתורה, אולי מדובר על קיום המצוות?

משיב בעל ערוך השולחן; בקיום המצוות מצאנו הציווי שמירה ולא הליכה, כגון; "את חוקותי תשמרו"; "ושמרתם את כל חוקותי". לכל המצוות יש מסגרת קיום קבועה ללא תוספות ושינוי ולכן שייך לגביהן- שמירה. אך בלימוד ועמלות התורה שייך הציווי "תלכו"- הליכה, כי תמיד יש התחדשות ותוספת בכל לימוד, ובכל יום של לימוד מגלה הלומד דברים חדשים- הבנות חדשות, כאדם המטייל במקום חדש. בכל צעד והליכה הוא מגלה מראות חדשים ויפים.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

ערב ראש השנה תשכ"ז

התעוררות ובקשת סליחה

היום ערב יום הדין הנורא. כל בן אנוש יעמוד לדין מדוקדק וקפדני. הוא יושם במאזניים והכף תוכרע אם לחובתו או לזכותו.

שופט העולם בבודקו הסנגוריה והקטגוריה "מאזן פעולותינו ומעשינו", מוכנים וממתנים לבוא "הנידון" לפניהם לדין. "הנידון" הוא אנחנו כולנו.

בשעות ספורות אלה שנותרו לנו עד ליום הדין, עד לכניסתנו לטרקלין בית הדין, עלינו לבטל את טענות הקטגוריה ולהחליש את כוחה על מנת שבכך נגביר את כח הסנגוריה ונכריע את הכף לזכותנו.

עורכי הדין שלנו הם תפילותינו, הזכות והכנות ומעשינו הטובים כלפי זולתנו וכלפי אלוקינו.

לפיכך; הבה ונטיבה דרכינו ונפשפש במעשינו. נתחרט על מעשינו הבלתי טובים ונבטל אותם כליל. נבקש סליחה מזולתנו ונסלח לזולתנו מעומק הלב. נאחה את הגשרים ונהרוס את החומות שבינינו ונהיה אחים כנים וזכים לפני יוצרנו-שופטנו.

מה אנחנו? בני אנוש עם כל חולשותינו האנושיות! הבה ונעקור מקרבנו את כל הניגודים הנגרמים כתוצאה מחולשותינו האנושיות, נטהר את נפשותינו ונתעלה מעל "צרות האופק" שבה אנו שרויים בגלל חומרניותנו הרבה.

הקב"ה אומר: "שובו בנים ואשובה אליכם!" "עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו". לכן הקב"ה אומר, לאחר שתרצו איש את חבירו באמת ותעמדו לפני אחים ישרי לב, אזי גם אני אשוב אליכם ואתפייס אתכם.

אנו אומרים: "השיבנו ה' אליך ונשובה!"

לאחר שאנו מתרצים ומתפייסים בין איש לאחיו אנו מבקשים מאת שוכן מרום שיקבל אותנו כבנים תמימים, ואז נשובה אליו בכל לב.

הבה אחים ונעמוד יחדיו לדין עם לבבות טהורים, אהבה כנה איש לאחיו, מאוחדים ומאוחדים כאגודה שאינה פרודה ששום כוח לא יוכל לשוברה.

נא אחים קבלו בזה את סליחתי הנאמנה והכנה מעומק לבי, ומבקש בזה את סליחתכם הכנה.

בתפילת "ונשלמה פרים שפתינו" ובברכת- כתיבה וחתימה טובה

יהודה (ריעאני) רענן

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

בעזה"ת

סגולת מעלתם של ישראל לקדש החומר ולהפכו לצורה

חומריות לרוחניות

רבינו הבן איש חי מביא חידוש נפלא על הפסוק בפרשת נשא: "ויביאו את קרבנם שש עגלות צב ושני עשר בקר".

ה' אמר למשה למסור אותם לבני גרשון ולבני מררי לשאת בהם את המשכן וכליו במסעות. במדרש כתוב: כיוון שהיו דבוקות במלאכת המשכן תמיד, שרתה עליהם קדושה והיו קיימות עד בית המקדש הראשון, שאז הקריבום לפני ה'. ועל זה נאמר: "מלפנו מבהמות הארץ ומעוף השמים יחכמו".

ומהם לומדים קל וחומר לגבי עם ישראל שעליהם נאמר: "ואתם הדבקים בה' אל-היכם חיים כולכם היום"; "קדושים תהיו". שעל היהודי מוטל לקדש את חומריותו ולהפוך את החומר לצורה, כדרכם של הצדיקים שהיו מזככים את גופם וזכו להשראת השכינה.

על פי זה ניתן לדרוש את הפסוק: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'", על האדם היהודי לזכך את עצמו עד שיהא ראוי להיות קרבן, קרוב לה' ממש. וככל שהיהודי יאה במעלה גבוהה בעבודת ה', הוא משפיע גם על בקריו בהמותיו וצאנו.

דוגמא לכך למדנו;

מחמורו של רבי פנחס בן יאיר שסירב לאכול שעורים בלתי מעושרים.

משנים עשר הבקר שנשאו את המשכן וכליו.

מהעיזים של רבי חנינא בן דוסא שהביאו דובים בקרניהם.

מכאן יש תשובה לטענות האומרים שאין האדם היהודי יכול לזכך את חומריותו, אם הבהמות הזדככו, כל שכן האדם היהודי. ואז זוכה היהודי לחיי נצח בזכות מעלת הקדושה שבו.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

אבלות

רבינו הרמב"ם בהלכות אבל אומר:

כל מי שלא מתאבל כמו שצוו חכמים הרי זה אכזרי, אלא יפחד וידאג ויפשפש במעשיו ויחזור בתשובה, כל זה כדי להכין עצמו, להתעורר משינתו ותרדמתו, כפי שהנביא אומר: "הכיתה אותם ולא חלו", מכאן שעל האדם להקיץ ולהתחלחל- להזדעזע.

והכתוב אומר: "כל המחלה אשר שמתי במצרים וכו', וכי מחלה היתה שם? אלא מכות קשות היו שם. אלא הכוונה שהמכות מטרתם ותכליתם היה לעורר ולזעזע את בני ישראל מפחד ה' ומיראתו בבחינת: "והחי יתן אל לבו".

שלמה המלך אומר בקהלת: "טוב שם משמן טוב ויום המוות מיום הוולדו. סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם".

טוב לכת אל בית אבל מאל בית משתה, כי סוף כל האדם "והחי יתן אל לבו"; "מה יתאונן אדם חי", עם לב מבין, "גבר על חטאיו", הגובר על יצרו.

עוז והדר לבושה

הצניעות היא עיקר המעלה של האשה. כמו שלימוד התורה הוא עיקר המעלה של האיש.

הגאון מוילנא זצ"ל אומר: שכמו שעיקר המעלה של האנשים היא בלימוד התורה, כן עיקר מעלתן של הנשים היא בצניעות, ובזה נמדדת צדקותן. כי כל מה שהאיש משיג מעלה בלימוד התורה, משיגה האשה בצניעותה.

היות ורק על ידי לימוד התורה באיש והצניעות באשה ניתן להתגבר על היצר הרע.

על האיש דרשו חז"ל; ממזר ת"ח גדול וחשוב מכהן גדול עם הארץ, ככתוב: "יקרה היא מפנינים", לימוד התורה יקר וחשוב מכהן גדול הנכנס לפנינים לקודש הקדשים.

על האשה דרשו חז"ל; "כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה", האשה הצנועה בלבושה ובכל הנהגותיה, חשובה מכהן גדול העובד בבית המקדש בבגדי זהב.

נמצא, שהאיש הלומד תורה והאשה הצנועה בלבושה- בדיבורה ובכל הנהגותיה, חשובים מכהן גדול העובד בביהמ"ק.

כמו שבזכות לימוד התורה זוכה האיש לחיי עולם הבא, כך בזכות צניעותה המלאה של האשה היא זוכה לחיי עולם הבא.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

מורשת עם ישראל

המשתמע מטענות החילוניים נגד הדת היהודית הוא הכלל הנקוט בידיהם: ניתוק העם היהודי ממורשת הדורות. ומיצירת דורות עברו מחד ויצירת עם עברי חדש נטול ערכי נצח, וכתחליף לתורת ישראל אימץ לעצמו את מגילת זכויות האדם של האו"ם. הוא רואה את עצמו כממשיך היהדות ההיסטורית מאידך, בזה יש סתירה פנימית של ניתוק והמשך שנוח להם לא לראותה, הואיל וכל רעיונותיהם הפילוסופיים על הדת הם כעלה נידף.

הואיל והם רחוקים מתורת ישראל שבכתב ושבעל פה ואינם יודעים מהויותה אפילו כקוצו של יוד, נוח להם לכפור בדבר... שהכירוהו אפילו בטענות ערטילאיות המושגים שלהם על דת ישראל ותורת ישראל מושאלים בהקבלה מהדת הנוצרית.

מבחינתם; הדת היא אורח חיים כנסייתי, משהו הקשור במיסטיקה ובקוסמוס, דבר מופשט ובלתי מוחשי, מושגים שכביכול אינם ניתנים לתפיסה באמצעות ההגיון וההכרה.

אך לו השכילו ללמוד ולדעת את עקרונות דת ישראל, את מצוותיה חוקיה ומשפטיה, את תכנה, מהותה ומשמעותה, אז היו מכירים את האמת שבדת ישראל. היו נכוחים לדעת כי מושגיהם על דת ישראל הם מוטעים מיסודם, וכי אין כל הקבלה בין הנצרות ליהדות. מה עוד, שהיהדות היא אב-משפיע-משרה לכל הדתות שצצו בעולם.

ידיעתם את האמת היתה מביאה לידי שינוי ערכין בהלך מחשבותיהם על דת ישראל והאומה היהודית. ומאידך; כל עקרונותיהם המנוסחים, הכתובים והבלתי כתובים על דת ישראל היו מתבטלים מאליהם כלא היו.

יחסם אל השבת ומועדי ישראל נקבע לפי הכלל; "תוכו זרוק, קליפתו אכול". כלל זה החל להתגשם בעיקר על ידי התנועה הקיבוצית בישראל. היא יצרה דפוסים בעל סממנים חיצוניים גשמיים גרידא, תוך התנתקות גמורה מתכנם, משמעותם, סמלם והויתם של השבת ומועדי ישראל.

רצונם ותקוותם של החילוניים, למחוק במחי יד את כל התורה שבע"פ על כל מכמניה, שקבלנוה במעמד הר סיני יחד עם התורה שבכתב, לדלג על פני ההסטוריה של עם ישראל מאז שמשה הכריז: "היום הזה נהיית לעם לה' אלוקיך", קשר ישיר עם איכרי וחקלאי הגליל יהודה והשומרון בתקופה שלפני החורבן כפי שתיארו את חייהם סופרי ההשכלה, שהם נביאי השקר של התחיה הלאומית שלאורם רוצים בני דורנו החילוניים להמשיך את תקומת ישראל.

יוצרים-חדשניים אלה אין להם זכות מוסרית להקרא יהודים. כי השם יהודי-יהדות, נגזר מהשם "יהודה", הואיל ורק שבט יהודה ובנימין ושבט לוי שמרו

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

וקיימו את תורת ישראל הלכה למעשה ללא ניתוק, לפני החורבן ולאחריו, לכן יהודי נגזר מיהודה, יהדות משמעה דת ישראל.

בני "ישראל", אין להם זכות להיקרא. אמנם השם ישראל הוא שמו של אבינו-מולידנו, אך שמו המקורי היה "יעקב", השם ישראל ניתן לו ע"י הקב"ה: "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל", נאמר לו בפסוק זה ובשם זה הונח היסוד ל"אתה בחרתנו".

המושג "ישראל" מגלם בתוכו את עם ישראל, את תורת ישראל, את ארץ ישראל. הקב"ה נקרא "אל-הי ישראל".

לשם הוכחת הקשר הבלתי ינותק של העם והתורה המתחייב מעצם קיומו כעם. והקשר הרצוף והמחוייב שלהם עם נותן התורה ובוחר בעם ישראל, מאז אברהם אבינו, הנה מספר פסוקים מהתורה: "לאברהם נאמר: "ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ"; "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט למען הביא ה' על אברהם את אשר דיבר עליו".

ביצחק נאמר: "והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ"; "עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרת מצוותי חוקותי ותורותי".

ביעקב נאמר: "והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך"; "והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דיברתי לך".

לבני ישראל לאחר יציאת מצרים וקבלת התורה בהיותם במדבר נאמר: "כי עם קדוש אתה לה' אלוקיך בך בחר ה' אלוקיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה"; "לא מרובכם חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים"; "רק באבותיך חשק ה' לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה"; "ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלוקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבוד את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך"; "לשמור את מצוות ה' ואת חוקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך"; "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע"; "העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך"; "לאהבה את ה' אלוקיך לשמוע בקולו ולדבקה בו כי היא חייך ואורך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם".

התורה התחילה באבות וסיימה באבות, הם הציר הנאמן שעליו נסוב עם ישראל לדורותיו. האבות נבחרו ע"י הקב"ה עקב זה ששמעו בקולו, קיימו מצוותיו והלכו בדרכיו.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

רק מי שממשיך את דרכי ואורח חיי האבות בשלימות, יש לו הזכות להיספח אליהם ולהימנות על צאצאיהם. אמנם ניתנה בחירה חפשית לאדם, אין כופין על היחיד לקבל עול מצוות, אך בצד העצה הטובה של "ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך" (ראה לעיל) נאמר: "ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים ועבדתם"; אז יתקיים מה שנאמר: "ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו".

ואם רבים מעם ישראל יפנו עורף, הרי נאמר: "וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי ניכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי איתו"; אז הקב"ה יפרע מהם: "וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלוקי בקרבי מצאוני הרעות האלה"; "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים".

*****

החוקה האלוקית המופלאה, היא תורת ישראל ומצוותיה, מחנכת ומדריכה את ישראל לקראת המטרות הגדולות והנשגבות של היהדות. במה דברים אמורים; כשאנו משליטים אותה על עצמנו ללא סייג ושארית, מכף רגל ועד ראש, מבוקר ועד ערב, מראשית ימינו ועד סופם.

רבות תוצאותיו של החינוך הזה ועצומים הישגיו מראשית, מאז שהכיר אברהם אבינו את בורא העולם ומנהיגו ועד ימינו אנו.

במבנה המצוות בכללו, יש שיטה שלמה של חינוך. המצוות מחנכות באשר הן מקיפות את היהודי כל ימיו, מיום היולדו עד יום מותו, מן הבוקר ועד הערב, הן יוצרות מתח מתמיד בין הבורא לבין הנברא בצלמו, הן מכריחות את האדם מישראל לשלוט ביצרו ולהרים את היצר לדרגת הרצון, הן מכוונות את הרצון בכיוון של שמירת יחס הוגן כלפי הזולת וכלפי הכלל.

המצוות ממזגות את הכוחות השונים הנלחמים בלב כל איש ואיש. האדם השומר מצוות אינו קדוש ביום קדוש וחילונו ביום חול, הרי כפי שנאמר לעיל, מן ההכרח ללמד את המנותקים- מקושרים דעת כדי שיבינו את מהותה של תורת ישראל.

והיה אם עקב כך לא ירצו להכיר את בורא העולם לא ישוּבו בתשובה ולא יקבלו עליהם את ה"נעשה ונשמע", המסקנה שתנבע מכך שירצו בוודאי להתקיים כעם ללא תורת ישראל וללא אלוקי ישראל. לכן הם רשאים ויכולים להיספח על בני עבר והכריזו על עצמם: "עברים אנו!" כי אז לפחות לא תהיינה להם סתירות של ניתוק וקשר- לא יהיה להם לבטים של התחייבויות כלפי העבר, יהיו לעדה נבדלת מעם ישראל, כמו הקראים, השומרונים ודומיהם, ובכך יחדלו מלהוות גורם מזיק ומסכן לעם ישראל ותורתו.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

בעז"ה סיון תשכ"ג

כח מעשיו הגיד לעמו

מעשה זה היה בתימן לפני כששים שנה;

מארי סאלם תנעמי זצוק"ל היה רב גאון וצדיק, חכם בנגלה ובנסתר, עניו, מקובל על כל הבריות, היה נערץ אהוב ואהוד בין כל היהודים תושבי מחוז חראז, הכל נזקקו לו, מי לברכות ולתפילות, לריפוי חולים או לפקידת עקרות, מי לעצות טובות ומי לפתרון שאלות סבוכות בהלכות.

תפילותיו עשו תמיד רושם בשמים ועל ידן נושעו חולים, נפקדו עקרות וניצלו מצרות רבים רבים, ועם כל זה היה צנוע וענוותן כהלל.

באחד מימי ראשון בשבוע שלח שלוחים לכל היהודים בעיירות ובכפרי המחוז להודיעם ולהכריז בשם "מארי תנעמי" שלמחרת- יום שני- נקבע ליום "תענית כללי" על ידו, ועל כל הקהל לצום ולהתכנס בבתי כנסיות כל היום לתפילה, לזעקה, לצדקה ולפשפש במעשים.

השלוחים יצאו דחופים והכריזו כפי שנצטוו. כל יהודי המחוז קיבלו עליהם "תענית" ללא אומר ודברים, מבלי לשאול למה ועל מה, וכל היום שפכו את תחנוניהם לפני בורא עולם ופשפשו במעשיהם. כי כולם הכירו בסמכות הרוחנית העליונה ובקדושתו וחסידותו ולא הרהרו אחרי דבריו כלום.

למחרת ביום שלישי נודעה לכולם הצרה הגדולה שנמנעה על ידי התענית, הצדקה והתפילות והכל ראו בעליל את גדלותו וקדושתו של מארי תנעמי זצוק"ל שכל רז לא אניס ליה.

בעיר המחוז של מנאכ'ה היה מחסן תחמושת וחומרי נפץ גדול של הצבא ממוקם סמוך לשכונת היהודים ולבית הכנסת, בבוקרו של יום שלישי נשמעה פתאום התפוצצות עזה ואדירה שזעזעה את כל האיזור.

למרבה הפלא גג המחסן התמוטט מיד והחניק את הדי ההתפוצצות וכך לא אינה כל נזק ליהודים ושבי השכונה. אז ראו הכל והבינו שנס גדול קרה פה על ידי הצדיק והקדוש מארי סאלם תנעמי זצוק"ל, שחזה ברוח קדשו את שעלול לקרות והקדים תרופה למכה על ידי "הקול קול יעקב", כי "הן א-ל כביר לא ימאס" ו"רצון יראיו יעשה ואת שוועתם ישמע ויושיעם".

יהודה רענן

ת"ד 1336 - רכסים

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

בעז"ה - סיון תשנ"ג

רצון יראיו יעשה

מעשה זה היה בתימן לפני כחמישים וחמש שנים;

מארי שלמה נדאף זצ"ל היה תלמיד חכמים פיקח ושנון, דרשן מעולה ומוכיח בשער, בעל קול נעים וערב בשירה ובתפילה, נעים הליכות אהוד ומקובל על הכל.

בקולו המתנגן והמשתפך משך אליו את כל שומעיו וסחף אותם אחריו עד שהעלה אותם לספירות קודש עליונות, בין בהיותו שליח ציבור בבית הכנסת עת שפך שיחו לפני קונו כבן המתחטא לפני אביו, ובין בהיותו יושב בראש מסיבה של מצוה עת שורר לפני בוראו בשירת קודש של אבא מארי שלום שבזי זצוק"ל. השירה והתפילה היו מתנגנות ומתרוננות בפיו מתוך יראת הרוממות, בלב מלא כיסופים טמירים, בחרדת קודש ובדבקות עילאית.

נוכחותו במסיבת סעודה של מצוה השרתה תמיד אוירה של קדושה ורוממות רצינית. אם ח"ו מי מהמסובים גילה מעט קלות ראש בעת המסיבה, היה נוהג מארי שלמה זצ"ל להסב את ניגון "השירה" לניגון "תחינה" בקול בוכים, ומיד הכל מבינים ומתקנים את המעוות, והוא שב לשירתו ולזמרתו המתרוננת בחרדת קודש. כך כוחו היה גדול בשירה ובתפילה כאחד.

זכיתי להכירו והוא קרבני מאוד אליו. זכורני בהיותי עדיין ילד ארעה שנת בצורת, נשיאים ורוח וגשם אין. אז הכריז מארי שלמה זצ"ל לקיים מדי יום תפילות בבית הכנסת בשעת מנחה שהיא עת רצון, אנשים ילדים וטף.

האנשים התחננו זעקו והריעו בשופרות, והילדים הסתדרו בחצי גורן עגולה באמצע בית הכנסת כשהם עטופים בטליתותיהם וזעקו בקול קורע לב "ה' רחמנו והמטר עלינו" ללא הפסק, לקול תרועות השופר המחרידות.

יחד עם התפילות והתחינות מדי יום, פשפשו במעשיהם, שבו בתשובה, חילקו צדקה וציפו לרחמי שמים, כמאמר חז"ל: "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה".

גם הגויים האדוקים בדתם התפללו כדרכם וחילקו צדקה לענייהם, אך נשאו עיניהם את תפילות היהודים, כי היו בטוחים שרק אותם ישמע ה' ויוריד גשמי ברכה לארץ, כי הם בניו וקרובים אליו.

מארי שלמה זצ"ל נוכח לראות שלאחר כל התפילות התחננים והצדקות לא ירדו גשמים, הכריז על יום תענית כללי והשתטחות על קברי הצדיקים בבית החיים (בבית העלמין), כשם שהחיים מתפללים על המתים, כך בזכות צדקותיהם של המתים יוושעו החיים.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

ביום שני בשבוע כולם התענו וכל האנשים והילדים הלכו לבית החיים מעוטפים בטליתותיהם עם סידור. תחינות ושופרות כשהשמש יוקדת על ראשנו לשפוך תחינותינו לפני אדון הכל- החיים והמתים.

הגויים עמדו בפתחי בתיהם ומלמלו תפילה חרישית לפני בורא עולם שהוא ישמע ויקבל את תפילות בניו היהודים. מארי שלמה זצ"ל אמר דברי מוסר ותוכחה בפני הקהל עד שכולם געו בבכיה רבה. לאחר זאת אמר דברי תחנונים בקול בכי מתנגן וקורע לבבות וכל הקהל עונים אחריו.

הילדים התכנסו בחצי גורן עגולה וזעקו בקול בוכים "ה' רחמנו והמטר עלינו". התוקעים תקעו והריעו וכל הקולות יחדיו הרקיעו שחקים והגיעו עד כסא הכבוד. מיד כוסתה השמש בעבים, הרוח נשבה, העננים מילאו את השמים, ומטר עז ניתך ארצה, הודינו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, על שקיבל תפילותינו ותחנונינו והוריד לנו גשמי ברכה, ונתקיים בנו: "ישועת ה' כהרף עין".

שמחים ורטובים מברכת ה' ומשפע המטר שירד עלינו חזרנו לבתינו, הגויים גם הם עלו לגגות בתיהם והודו לבורא עולם שהוריד גשמי ברכה בזכות תפילות היהודים.

משך שלושה ימים רצופים ירד גשם בלתי פוסק עד שכל השדות הושקו והמעיינות נתמלאו מים ואותה שנה נהייתה שנה טובה ומבורכת.

יהודה רענן

ת.ד. 1336 - רכסים

בעז"ה י"ז סיון תשנ"ג

לכבוד

עורך מעיין השבוע הנכבד

אל המעיין- מורשת יהדות ספרד

החיד"א 24 בני ברק

השלום והברכה!

הריני נענה לקריאתכם ולבקשתכם לשלוח לכם סיפור הממחיש את יד
ההשגחה העליונה הפרטית שסוככה על אבותינו בהיותם בגולת תימן.

הסיפור דלהלן אירע לפני שנולדתי ושמעתיו מאבותי מספר פעמים והקינה
שחברה עקב המאורע הטרגי שמורה עמי וכתובה בלשון הערבית לפי סגנון
הקינה על חנה ושבעת בניה, בחריזה מתאימה ועם פזמון חוזר.

שם הסיפור: לעשות נקמה בגויים.

זה קרה בתימן בשנת תרח"ץ. ר' יחיא סאלם יצחק הלוי זצ"ל היה יהודי תם וירא
ה' מנעוריו, ישר דרך שהאמת נר לרגליו, עסק במשא ומתן ובמסחר באמונה,
עם יהודים ועם גויים. כל לקוח שלא היה בידו לשלם לאלתר תמורת הסחורה
מכר לו בהקפה עד שירווח.

בין הסוחרים שניהלו עמו קשרי מסחר היה גוי אלם שונא יהודים שהתגורר
באחד הכפרים הסמוכים לעיר מגורי היהודים. הגוי נהג לקנות תמיד סחורה
מבלי לשלם לאלתר את כל התמורה עד שהצטבר אצלו חוב גדול. ותמיד דחה
את בקשת היהודי לפרוע את החוב מזמן לזמן.

לימים, החליט היהודי ללכת לבדו אל הגוי... לגבות את חובו. הגוי, כדרכם של
הערבים קיבלו בברכת "אהלן וסהלן", "ברוך בואך ידידי לחסות בצל קורתך", אך
"בקרבו ישים ארבו", בתוככי לבו חשב מחשבות מרמה ומזימה, ובמילים של
התנצלות דחה את תחנוני היהודי לפרעון חובו בתואנה שאין לו עתה ותוך
הבטחה שבעוד מספר ימים ישלח את שני בניו עם סכום החוב אליו לביתו.

בלית ברירה שב היהודי לעירו כלעומת שבא עם מפח נפש ואכזבה. הדרך בה
הלך היתה שבילים צרים ומפותלים וחצתה ואדיות וגבעות. בדרכו לבדו נשא
עיניו לשמים תוך שהוא אומר מזמורי תהלים השגורים לו על פה.

והנה, לפתע מופרעת הדממה שמסביב בקריאות רמות "אלה- אכבר" (ה'
הגדול) ושני גרזנים נחתו עליו ופילחו את ראשו ונפל כשהוא מתבוסס בדמו.

לאחר שלושה ימים מצאו רועה ערבי שעבר במקום, זיהה אותו ומיד רץ לעירו
והזעיק את בני משפחתו של היהודי. כל בני משפחתו ובני עירו נהרו למקום
הרצח, כרו שם קבר, הספידוהו וקברוהו במקום בו נרצח.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

הדבר נודע מיד לשלטונות המוסלמיים, חקרו בדבר ומצאו כי לאחר שנפרד היהודי מאצל הגוי, שלח הגוי אחריו את שני בניו עם גרזנים וציווה אותם לרצחו נפש בפתע פתאום.

השלטונות אסרו את האב ואת בניו והעלום לעיר הבירה צנעא בבזיונות ובהשפלות כשהם אסורים באזיקים לעיני כל- אל האימאם מלך תימן שרק הוא ישפוט אותם ויגזור את דינם.

האימאם גזר את דינם למאסר עולם, כשהם כבולים באזיקים כבדים לרגליהם ובכל שנה להוסיף לכל אחד מהם זוג אזיקים.

לאחר זאת, הקב"ה ישתבח שמו וזכרו לעד, עשה נקמות באוייבי היהודי המנוח זצ"ל ונקם את דמו השפוך בבני משפחתו ובבני כפרו של הגוי הארור. תוך פרק זמן קצר מתה אשת הגוי ויתר ילדיו, צאנו ובקרו במגפה. כל תושבי הכפר ירדו מנכסיהם והתפזרו לכל עבר כשהם מחזרים על הפתחים לאחר שהקב"ה הביא עליהם רוח סערה שהרסה את בתיהם והשמידה את כל רכושם. והיו למשל ולשנינה בקרב כל גויי הארץ.

באותה שנה חוברה קינה על המאורע הזה שהיו קורים אותה בליל תשעה באב בכל שנה בבתי הכנסת.

כתב וערך:

יהודה רענן- רכסים

בעזה"ת ערש"ק בהר בחוקותי כ"א אייר תשנ"ט

לכבוד

מזכה הרבים הרב גלעד צדוק הי"ו

בני ברק

מן השמים גלגלו לידי את מכתבך למן הרבות זיכוי הרבים בזכרונם של צדיקים אבותינו נוחי נפש זח"ל.

הנני שולח אליך בצילום 3 סיפורים מיוחדים שהיו מעשים עם רבותינו ואבותינו בתימן, שפורסמו בזמנו על ידי ב"מעין השבוע".

1. כח מעשיו הגיד לעמו- מארי סאלם תנעמי זצ"ל.

2. רצון יראיו יעשה- מארי שלמה נדאף זצ"ל.

3. לעשות נקמה בגויים- מארי יחיא סאלם יצחק הלוי זצ"ל.

סיפור מס' 1 שמעתיו מפי הרב יהודה ימיני הי"ו.

סיפור מס' 2 הייתי נוכח במאורע בימי ילדותי בתימן.

סיפור מס' 3 שמעתיו מספר פעמים מפי הר' שמעון ג'מל זצ"ל וכולם חרוטים בזכרוני.

כן צרפתי לסיפור הקינה שחוברה ע"י מארי סאלם תנעמי זצ"ל עם תרגום עברי שהיתה נאמרת בליל ת"ב מדי שנה.

המנוח נרצח בכ"ו בשבט שנת בר"ן לשטרות תרח"ץ לב"ע, אשתו שהיתה בהריון ילדה בן בחצות ליל ש"ק פרשת אחרי מות- קדושים יוד באייר תרח"ץ ומלו אותו ברוב עם בשב"ק אמור וקראו לבן יחיא ע"ש אביו זצ"ל.

בנוסף הריני מצרף לך בזה תיאור הסתלקותו של נכדי זצ"ל לפני שנתיים וחודשיים, תמצית ההספדים, ובעיקר חלום "תיאור גן העדן" שחלמה בתי את נכדי ז"ל שהוא נמצא בגן העדן ותיאור כל אשר ראתה ושמעה.

לצורך אימות התיאור שבחלום הוספתי דברי ומדרשי חז"ל וכן סיפור חלום זה שסופר למהרח"ו ע"י האר"י זצ"ל. סיפור זה משמש להתעוררות ולהתחזקות בתשובה ויראת שמים וכבר עשה נפשות רבות. למען הרבות כבוד שמים ולזיכוי הרבים רצוי לחוק סיפור זה בספר יחד ובנוסף עם 3 הסיפורים המנויים לעיל.

תבורך מן השמים על יזמתך הברוכה. חן חן לך.

בברכות מאליפות

יהודה ב"ר יוסף ריעאני

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

ו' תמוז תנש"א

ברכת האמהות

היום התכנסנו כולנו יחד בעזר ה' לשמוח בשמחת בנותינו המסיימות, לכן ראשית שמחה אנו מוצאים חובה לעצמנו להכיר טובה לבעלי האכסניא ולהביע בפניהם את תודתנו והוקרתנו על פועלם הטוב והמבורך.

והריני נושאת צרור ברכות במעמד הנהדר והמרגש הזה בשם האמהות השמחות.

ראשית אעתיר ברכה מעומק הלב לראש משביר למנהל היקר החביב המסור והאוהב כבוד הרב משה פרדו שיאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים בבריאות איתנה ושיראה תמיד שמחה במפעלו הכביר. צרור ברכות מוגש בזה לכל צוות ההנהלה, המרכזות, הסגניות, המדריכות, המורות, ואחרונות חביבות המחנכות, אשר כולן השקיעו מאונם וממרצם למען לימודן וחינוכן של בנותינו היקרות, תהא משכורתן שלמה מעם ה'.

מתוך הכרת הטוב מחובתי לשגר ברכה והוקרה מיוחדת למחנכת רחל המסורה אשר דואגת לחניכותיה מעל ומעבר, שה' ישלם לה גמולה הטוב שבעתיים.

ועתה אליכן בנותינו היקרות הבוגרות, המסיימות פרק חשוב בחייכן, פרק של 17 שנות לימוד (מהגנון ועד הסמינר) כמנין טו"ב, ככתוב: "טעמו וראו כי טוב ה'". בטו"ב שנים שחלפו קיבלתן וספגתן הרבה "לקח טוב", ככתוב: "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו". ומה סמלי הדבר שהנכן מסיימות ביום שנכפל בו "כי טוב" במעשה בראשית.

הנכן נפרדות מעול הלימוד ונכנסות לעול החיים, אך קחו עמכן את "אור החיים", כדברי הנביא הושע: "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", בעול החיים אתן המדריכות המורות והמחנכות של עצמכן, אתן נמצאות במבחן יום יומי, בבקורת קפדנית תמידית, לבל ח"ו תרדנה מדרגתכן הנשגבה.

לכן, כל המטען הרוחני ששמעתן קיבלתן וספגתן בלבבכן ובמוחכן משך שנות חינוככם הטהור שאו עמכן ללא שאור, אל תניחו את המטען צרור וספון בתיקים במחברות ובספרים, אלא איצרו אותו במוחכן וחרטו אותו על לוח לבכן, הטו אוזניכן כאפרכסת, ושימו לבכן כקלטת.

אך שומה עליכן להיזהר מחיקויים, ולהישמר מפיתויים של היצר הרע האורב בכל פינה ובכל משעול, דרכו של היצר הרע להתחזות בצורות שונות ובאופנים שונים, לעיתים קרובות הוא מנסה לפתות את האדם לעשות מעשה טוב המעורב בו רע, אך הוא מסתיר את הרע כדי שלא יורגש וכך הוא מכשיל את האדם ומפיל אותו ברשת שטמן לו, ועברה גוררת עברה.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

לכן עלינו לדקדק במעשינו הטוב שלא יהא מעורב בהם שמץ של רע או נדנד עבירה כל שהיא והקב"ה יסייע בידכן ובידינו לעשות רק הטוב והישר בעיניו תמיד.

לכן אסיים בברכות חמות ולבביות לכולכן בנותינו היקרות שתזכינה לעשות רק הטוב והישר בעיני ה' כל ימי חייכן ותזכינה לבנות ולהקים בתים בישראל כשרים וטהורים מלאי תורה וחסד, אמונה ויראת ה' טהורה, אכי"ר. היו ברוכות תמיד!

משא לחנוכה

אמהות נכבדות ובנות יקרות ברוכות אתן לה', התכנסנו שוב היום למפגש חשוב עם בנותינו היקרות ועם מחנכותיהן הנעלות כדי לשאוב עוד ועוד ממקור מעיין אור החיים הזורם ללבבות ושוטף את הנשמות.

אנו ניצבות בפתח חג החנוכה, חג האור- אור החיים, כי כל עיקרו של חג זה הוא הדלקת הנרות בפתחי הבתים, לפרסם הנס ע"י הפצת האור. חג החנוכה הוא חג החינוך. אנו שואבים ממנו השראה ועידוד כיצד לחנך את בנותינו.

קודם עלינו לשמש להן דוגמא וסמל בגלוי ע"י לבושנו והתנהגותנו בבית ומחוצה לו, שנית; להפיץ את אור התורה בקרב בנינו ובנותינו, שכנינו ומכרינו, לפרסם בחוצות את אור התורה, את זיו והדר המצוות, את קדושת הבית וטהרתו, את שמירת השבת כהלכתה, את טהרת המאכלים והידור כשרותם, את צניעות הלבוש וכיסוי הראש כפי שנהגו אמותינו הקדושות כפי שהתורה מצווה עלינו.

נרות החנוכה אמנם מדליקים בפתחי הבתים, אבל הם מאירים לתוך הבתים פנימה, הם מאירים לתוך הלבבות של עם ישראל.

נרות החנוכה מסמלים את נצחון תורת ישראל על חכמת היוונים. היוונים רצו לשכח את תורת ישראל ולבטל אותה לגמרי, הם רצו להחליף אותה בחכמת יוון שהיא חכמה חיצונית, חכמת הספורט והתיאטרון, פיתוח שרירים ומלחמת שוורים, התגוששות שחקנים ומלבושי פריצים, דברים שלצערנו מצויים גם בדורנו.

מתתיהו הכהן הגדול ובניו נלחמו ביוונים מלחמת קודש לשם ה', חשמונאים נגד יוונים, וה' עזר להם ומסר גיבורים ביד חלשים, רבים ביד מעטים, רשעים ביד צדיקים ופושעים ביד לומדי התורה ומקיימי מצוות ה' העושים רצון ה' באמונה ובלב שלם.

לכן אנו מצווים גם בדורנו להיות גיבורים לשם ה' ולהלחם ברשעים הכופרים בה' ובתורתו והשונאים את נאמני תורת ה'.

היו ברוכות לה'- חג חנוכה שמח ומאיר ללבבות.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

פרפראות:

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה"
 "ואלה" ו"תשא א'שה ל'קיום ה'מין;
 "שמות" ש'כניך מ'יודעך ו'אהוביך ת'זמין;
 "בני" ב'ימי נ'דותה י'תרחק;
 "ישראל" י'זכה ש'ימול ר'אשית א'ונו ל'בן;
 "הבאים" ה'נולד ב'שמונה א'עשה י'ום מ'ילתו;
 "מצרימה" מ'שתה צ'הלה ר'נה י'שמחו מ'אוד ה'מסובין;
 "את" א'למדנו ת'פילה;
 "יעקב" י'חד ע'ם ק'ריאה ב'תורה;
 "איש" א'ז י'למוד ש'ס;
 "וביתו" ו'פוסקים ב'הבנה י'תירה ת'כבדהו ו'תעמידהו;
 "באו" ב'קרן א'ורה ו'הצלחה.

*****

"ואלה" ו'חייב א'דם ל'מול ה'בן;
 "שמות" ש'נולד מ'חלציו ו'ללמדו ת'ורה;
 "בני" ב'טעמיה נ'קודותיה י'סודותיה.

*****

"ותבוא אליו" - כנסת ישראל באה אל הקב"ה;
 "לעת ערב" - לעת שהחשיך עליה עולמה משעבוד מלכיות;
 "והנה" - (היה הוה ויהיה) (בגימטריא 66)
 "עלה זית טרף בפיה" - המציא להם ה' פך שמן זית טהור חתום בחותמו של כהן גדול, סמל האור, סמל הישועה והגאולה. ולכן מצוה מן המובחר להדליק בשמן זית, כי בו נעשה הנס.

יונה: "והנה עלה זית טרף בפיה" (מלכות חשמונאי)

יוסף: "טרף טרף יוסף" (יוסף מלך במצרים)

יהודה: "מטרף בני עלית" (מלכות בית דוד)

בנימין: "זאב יטרף" (שאל המלך הראשון)

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

*****

גימטריאות

מלחמת יום הכיפורים = 954

נצחון לכל עמי ישראל = 954

גבורי כח ישראל ינצחו = 954

גבורי כח בצבאו ועושי דברו = 954

2. 1854 הנופלים ז"ל שפורסמו כדלהלן; א. המה יקומו לחיים החסידים
הטהורים יעלזו וירונו עם משיח צדקנו דוד.

ב. כה יבואו חסידים וצדיקים יעלזו וירונו בביאת משיח גואל צדק צמח בן דוד.

ג. הגאולה תכלית צבא ישראל סוד קיומו לבו וכחו.

ביאורים ורמזים

1854 = 18x103 לחי צבאי, גאולה תתנו לארץ ישראל אמן.

ק"ג- ח"י (ר"ת) = ק'ם ג'וי ח'כם י'שראל.

ק"ג- ח"י (ר"ת) = ק'מו ג'בורי ח'יילי י'שראל.

בפרק ק"ג בתהלים (שיר העתיד) 22 פסוקים. 18 (ח"י) פסוקים כנגד 18 ימי
המלחמה. 3 פסוקים כנגד 3 אויבים שכנים (ימ"ס). 1 פסוק- כנגד- עם ישראל
אחד.

תוכן המזמור; דוד המלך ע"ה קורא לנפשו לברך את ה' על כל טובותיו וחסדיו
שגמל עמו.

המלחמה נפסקה בכ"ח תשרי והרמז בפסוק: "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
נחלת גויים". 18 ימי מלחמה לרמז: "עם ישראל חי".

התשל"ד = ה'שנה ת'רבה ש'איפה ל'דעת ד'.

מקרא: "לא יריעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי. ומלאה הארץ דעה את ד' כמים
לים מכסים".

חללי המלחמה הראשונים- תרנו = 656 (הי"ד)

מקרא: "הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכיפר אדמתו עמו".

המלחמה תסתיים בעז"ה בכ"ח תשרי לאחר 18 ימי לחימה ורמז לכך במקרא:
"כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים"; עם ישראל ח"י.

בשירת דבורה הנביאה נאמר:

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

"בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו אלוקים".
 "בפרוע פרעות בישראל"- פלישת צבאות מצרים וסוריה.
 "בהתנדב עם"- התנדבות העם בישראל ומחוצה לה.
 "ברכו אלוקים"- שיר העתיד על הטובה והגאולה.
 מזמור ק"ג בתהלים: "לדוד ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו"
 יהודה רענן- ריעאני
 תשרי- חשון התשל"ד

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"

"ואלה" = ויעמידו אנשי לבב המכבים הצדיקים.
 "משפטים" = מנורה ש'מן פ'ך ט'הור י'דליקו מ'מנו.
 "אשר" = א'מרו ש'ירה ר'בה.
 "תשים" = ת'מימים ש'מונה י'מים מ'דליקים.
 "לפניהם" = ל'דורות פ'ועלם נ'רצה, י'היו ה'יהודים מ'דליקים.
 מספר "צדה לדרך" של הרה"ג יחיא אלצאהרי זצ"ל;

ויחלם יוסף חלום (ישר) חלום (הפוך) חלום (ישר)

ובגלות ירושלים ח'שמונאים לכדו מ'מלכת י'וונים, ו'הנס ס'יפק פ'ך ח' לילות,
 ו'הטיבו מ'נורת מ'קדש ו'קבעו ל'נו ח'כמים ח' ל'דורות ו'הוסיפו מ'צוה.

"ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם"

ובמלכות י'וון ה'רשעה י'שראל מ'קיימים ק'בלת צ'ופים, ש'מונה נ'רות ת'דיר י'היו
 מ'דליקין. י'סדו מ'צוה י'אירו מ'נורה. ו'בשכר פ'עולתם ר'יחם ע'ליהם ה', ח'זרה
 ל'ישראל מ'לכות.

ובימי י'וונים ה'יהודים י'רדו, מ'גזירות ק'שות צ'עקו, ש'כינה נ'תגלתה, ת'קפו
 י'לדי מ'תתיהו, י'וסיפו מ'צוה י'דליקו מ'נורה, ו'היה פ'רסום ר'ב ע'ל ה'נס, ח'
 ל'ילות מ'אירים.

"ופרעה חלם"

וכך פ'ירשו ר'בותינו ע'ליהם ה'שלום, ח' ל'ילות מ'דליקין.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

פסוק שהיה רגיל לומר תמיד הרה"ג יוסף שלום אלישיב זצוק"ל:

"ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי".

פסוק נוסף בתהלים שיש לאומרו:

"ואני אשיר עוזך וארנן לבוקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי".

"איש ואשה זכו שכינה ביניהם"

"איש" = י' אש

"אשה" = ה' אש

"כתובה" = וה' כתב

"זכו- שכינה ביניהם" ובמקום אש המחלוקת תשכון אש האהבה.

כתב= כבוד תורה ב'ביתם.

ונתנו- נתינה= קבלה

זכה- עזר- עוזרתו

לא זכה- מנגדתו.

"כי יקח איש אשה חדשה- ושמח את אשתו אשר לקח"

"אשת" = א'והבת ש'לום ת'מיד

"חיל" = ח'רוצה י'שרה ל'בבית

"מי" = אוסף מידות טובות ומעלות באשה.

י"מ = אוסף מידות טובות ומעלות באיש.

צ"א = 91 = אמן = בית שיכון לעד.

דבקות בין איש לאשה תהא לשם שמים, כנאמר: "ודבק באשתו"; "ובו תדבק"; "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום"; "אומר לדבק טוב הוא".

"מצא אשה מצא טוב"- תורה; "כי לקח טוב נתתי לכם".

מפעל= מח, פה, עיניים, לב.

מפתח= מחשבה

פניה- תחינה- חילוי

"כי קרן עור פני משה"; מדוע עם לוחות שניות ולא עם לוחות ראשונות? שניות משה רבינו מסר נפשו על ישראל בתפילה ותחינה עליהן שחצבן והעלן להר

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

סיני, ראשונות לא היו שני אלה. ראשונות היה גלוי לפני ה' שעתידין להשתבר ואז גם קירון המצח היה מסתלק ממשה.

צה"ל מגן על הגוף, הישיבות מגינות על הנפש.

צה"ל שומר על היהודים, הישיבות שומרות על היהדות.

יום הכיפורים הוא כמו פורים שהוא משלים אותו על ידי מאכל ומשתה.

כיפורים כולו עבודת ה' בתענית- כולו לה', אך פורים כולו עבודת ה' במאכל ובמשתה. ויש להגיע לשיא קדושה ודבקות בה' בפורים מתוך מאכל ומשתה, כמו בכיפורים מתוך עינוי ותפילות. עבודת הפורים קשה יותר.

ת.ו.ש.ל.ב.ע.

ת'ם ו'נשלם ש'בח ל'בורא ע'ולם.

ת'ורה ו'מצוות ש'לח ל'נו ב'ורא ע'ולם.

ת'שובה ו'ידי ש'למות ל'פני ב'ורא ע'ולם.

תשובה

ת'ענית ש'ק ו'ידי ב'כי ה'כנעה

ת'מים תהיה עם ה'

ש'ויתי ה' לנגדי תמיד

ו'אהבת לרעך כמוך

ב'כל דרכיך דעהו

ה'שלך על ה' יהבך

בעזה"ת י"ג שבט תנש"א מלכותו יתברך עלינו מהרה, ישועת ה' כהרף עין
לכבוד מערכת יתד נאמן אהרונוביץ 16 ב"ב
שלום רב וברכת ה' עליכם

אנו עדים לימים גורליים וגדולים לעם ישראל בארץ ישראל, ימים שעליהם
נאמר: "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון". ימים שבהם- אין עצה ואין תבונה לנגד
ה'. ימים שבהם- לב מלכים ושרים ביד ה' אל כל אשר יחפוץ יטנו. ימים שבהם
מתקיים: "ובחימה שפוכה אמלוך עליכם".

בס"ד ליקטנו והעלנו מספר פסוקים וגימטריאות למאורעות המתרחשים:
"וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם" ('שמות' י"ד ד').

"וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתתי את חרבו בידו" ('יחזקאל' ל' כ"ד).

"לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם" ('ישעיה'
כ"ו כ') (לעיין ברש"י וברד"ק על הפסוק).

"והיום ההוא לה' אלוקים צבקות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורוותה מדמם כי זבח לה' אלוקים צבקות בארץ צפון אל נהר פרת" ('ירמיהו' מ"ו
'י).

"פתח ה' את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לה' אלוקים צבקות בארץ
כשדים" ('ירמיהו' נ' כ"ה) (לשים לב כי 3 פעמים מופיעים שמותיו של הקב"ה
בפסוקים אלו).

(אמר ה' למשה) "לך שוב מצרים" ('שמות' ד' י"ט) = 738

לך בוש עירק = 738.

"אחלק שלל ת'מלאמו נ'פשי", ר"ת = תנש"א

"אריק" (חרבי) = 311 שבט = 311

ארה"ב- עירק = 588 מלחמת גוג ומגוג = 588

המשיח צמח דוד יביא הגאולה = 588

סאדם חוסין = 240 עמלק = 240 (שונא ישראל בתכלית)

"ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים" (רפו ידיהם מן התורה)

מצרים = 380 עירק = 380. "וסכסכתי מצרים במצרים".

סקאד = 165 קללה = 165 הנסים = 165

הוא משוגר כקללה להרוס ולאבד, ובהגיעו, הקב"ה עושה לעם ישראל נסים
גלויים על ידו.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

פטריוט = 314 שד"י = 314 (ש'ומר ד'לתות י'שראל).

"הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל", לכן עלינו לקיים: "אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום לשמור מזוזות פתחיו"; "כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מה". ואז; "שומר מצוה לא ידע דבר רע"; "לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם" (הטילים מוכנים לשיגור ביום ומטילים פחד ואימה בלילה); "אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא"; "עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו קל"; "אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר".

במקום לפחד מהאזעקה ומהטילים "מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה" (פרשת האזינו) יש לפחד רק מהקב"ה כי אין עוד מלבדו, כדברי דוד המלך ע"ה: "ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל". וכדברי חנה בתפילתה: "ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם". וכנאמר: "ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום".

עלינו לאחוז ולדבוק חזק בשרביטו של מלך עליון שהם "התורה והתפילה", כאסתר בשעתו וכמרדכי היהודי. ובזכות הקול קול יעקב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו ניוושע תשועת עולמים וישראל ישכון לבטח ואז יתקיים: "ישראל נושע בה' תשועת עולמים".

"ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד".

(והשבתי) "חיה רעה" = 298

צאדאם חוסין = 298 (מן הארץ)

"וחרב" (עם הכולל) = 220 וטיל סקאד = 220

"לא תעבור בארצכם" ('ויקרא' כ"ו ו').

"אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם"; "אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויבי"; "הרנינו גויים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכיפר אדמתו עמו" ('דברים' ל"ב מ"א- מ"ג).

נזכה לישועת ה' כדברי הנביא מיכה: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" וחז"ל דרשו; אל תקרי "כימי" אלא; כי מאה, דהיינו; פי מאה נפלאות.

ויתקיים לעינינו מאמר ה' בתורתו: "הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגויים וראה כל העם הזה אשר אתה בקרב את מעשה ה' כי נורא הוא אשר אני עושה עמך" ('שמות' ל"ד י').

יש לקרוא בציבור פרק ק"ט בתהלים שהוא מכוון במיוחד על מפלת האוייבים, אם אומרים אותו בכוונה על האוייב שרוצים בהפלתו, והוא בדוק ומנוסה בקרב חלק מקהילות ישראל בגולה וכן בארץ ישראל.

לע"נ ר' יהודה בן ר' יוסף רענן זצ"ל (מלוקט מכתביו)

חז"ל אמרו; הרעמים באים כדי לפשט עקמימות שבלב. בשנה זו לא נשמעים רעמים מכיוון שממילא הלבבות נשארו אטומים, לכן מן השמים גלגלו שיגור הטילים כדי להסתגר בחדרים אטומים ומאידך לפתוח הלבבות האטומים ע"י קריאת תהלים נגד טילים בהתעוררות רבה ובשברון לב, עד כדי תחושת ביטול ואפסיות המחשבה על "כוחי ועוצם ידי", כי אין עוד מלבדו בשמים ובארץ והוא מושל בכל.

לדעתי השעה כשרה לכך שהציבור החרדי יתארגן כיאות לקירוב רחוקים אחים תועים ליראה ואמונה.

בתקווה לראות מכתבי זה ביתד נאמן

הריני מברככם מקרב לבי

יהודה רענן- רכסים